

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 9 ноември 1987 година

относно достъпа до професията на превозвач на стоки по вода в областта на националния и международен транспорт и относно взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация за тази професия

(87/540/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че организацията на транспортния пазар е едно от необходимите предварителни условия за въвеждането на обща транспортна политика, което е предвидено в Договора;

като има предвид, че приемането на мерки, предназначени да координират условията за достъп до професията на превозвач, има вероятност да стимулира постигането на свобода за предоставяне на услуги и ефективното упражняване на правото на установяване;

като има предвид, че трябва да бъде предвидена разпоредба за въвеждането на общи правила, които да регулират достъпа до професията на превозвач на стоки по вода в областта на националния и международен транспорт, с цел да се подобри нивото на квалификация на превозвачите; като има предвид, че това подобряване има вероятност да допринесе за оздравяването на пазара, за елиминирането на структурния свръхкапацитета и за подобряване качеството на предоставяните услуги, в интерес на потребителите, превозвачите и икономиката като цяло;

като има предвид, че са получени задоволителни резултати посредством въвеждането на Директива на Съвета 74/561/ЕИО от 12 ноември 1974 г. относно достъпа до професията на шосейни превозвачи в областта на националните и

¹ ОВ № С 351, 24.12.1983 г., стр. 5.

² ОВ № С 172, 2.7.1984 г., стр. 8.

³ ОВ № С 248, 17.9.1984 г., стр. 40.

международни транспортни операции⁴ и Директива на Съвета 77/796/ЕИО от 12 декември 1977 г. относно взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация на шосейни превозвачи на стоки и на шосейни превозвачи на пътници, включително мерки, за стимулиране на тези превозвачи ефективно да упражняват правото си на свобода на установяване⁵;

като има предвид, че правилата, регулиращи достъпа до професията на превозвач на стоки по вода, трябва следователно да обхващат поне професионалната компетентност на превозвача; като има предвид, че държавите-членки могат също така да запазят или да установят правила, регулиращи добрата репутация и финансовия капацитет на превозвача;

като има предвид, обаче, че не е необходимо да се включват в общите правила, предвидени в настоящата директива, определени транспортни дейности с незначително икономическо въздействие и като има предвид, че транспортът за своя сметка по дефиниция е изключен от тези правила; като има предвид, че също така изглежда подходящо да се предвиди възможното изключване от приложното поле на настоящата директива на превозвачи, опериращи изключително по плавателни водни пътища в рамките на тяхната територия, които не са свързани с мрежата от водни пътища на друга държава-членка;

като има предвид, че съществува необходимост от взаимно признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация за дейностите, обхванати от настоящата директива, с цел да се стимулира ефективното упражняване на правото на установяване;

като има предвид, че удостоверението за професионална компетентност, издадено съгласно разпоредбите на настоящата директива по отношение на достъпа до професията на превозвач, трябва да бъде признато като достатъчно доказателство от приемащата държава-членка;

като има предвид, че държави-членки, които налагат на своите граждани определени изисквания по отношение на добра репутация и финансов капацитет, трябва да признават показването на съответни документи, издадени от компетентните власти на държавата по произхода на превозвача или по предишно установяване, като достатъчно доказателство за гражданите на други държави-членки;

като има предвид, освен това, че настоящата директива трябва да се прилага също така и по отношение на наети лица, обхванати от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободата на движение на работници в рамките на Общността⁶, ако държавите-членки подчиняват достъпа

⁴ ОВ № L 308, 19.11.1974 г., стр. 18.

⁵ ОВ № L 334, 24.12.1977 г., стр. 37.

⁶ ОВ № L 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

до професията, обхваната от настоящата директива или до упражняването ѝ от такива лица, на притежаването на професионални познания и умения,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Дефиниции и приложно поле

Член 1

1. Достъпът до професията на превозвач на стоки по вода в областта на националния и международен транспорт трябва да бъде регулиран от разпоредбите, приети от държавите-членки съгласно общите правила, изложени в настоящата директива.

2. За целите на настоящата директива:

- “професията на превозвач на стоки чрез плавателен съд” означава дейностите, в които е ангажирано всяко физическо лице или предприятие, превозващо стоки по вътрешен воден път под наем или срещу заплащане, дори ако тази професия не се упражнява постоянно,

- “предприятие” означава дружество по смисъла на член 58 на Договора и групи или кооперации от оператори, чиято цел е да получават работа от параходни агенти за разпределянето ѝ между техните членове, независимо дали тези групи или кооперации са юридически лица.

Член 2

Настоящата директива не се прилага за физически лица или предприятия, упражняващи професията на превозвач на стоки по вода, използващи плавателни съдове, чиято полезна товароносимост не надвишава 200 тона.

Държавите-членки могат да занижат това ограничение за всички или за някои транспортни операции или за определени категории транспорт.

Настоящата директива не се прилага също така за физически лица или предприятия, които експлоатират фериботи.

ГЛАВА II

Достъп до професията

Член 3

1. Физически лица или предприятия, които желаят да упражняват професията на превозвач на стоки по вода трябва да отговарят на условието за професионална

компетентност, дори ако те са членове на група или кооперация на оператори по смисъла на член 1, параграф 2 или упражняват тяхната професия изключително за конкретен период от време като подизпълнители на друго предприятие за воден транспорт.

Ако кандидатът е физическо лице, което не отговаря на това условие, компетентните власти могат въпреки това да му разрешат да упражнява професията на превозвач на стоки по вода, при условие че той им посочи друго лице, отговарящо на условието, което в действителност постоянно управлява транспортните операции.

Ако кандидатът е предприятие по смисъла на член 1, параграф 2 едно от физическите лица, което в действителност постоянно управлява транспортните операции на предприятието, трябва да отговаря на условието за професионална компетентност.

2. Условието за професионална компетентност се състои в притежаването на стандарт за компетентност, приет от органа или институцията, посочен за тази цел от всяка държава-членка в областите, изброени в приложението. Необходимите познания трябва да са придобити било чрез посещаването на курсове, или чрез практически опит в предприятие за воден транспорт, или чрез комбинация от двете. Държавите-членки могат да освободят притежателите на определени дипломи от предоставянето на доказателство за техните познания в областите изброени в приложението, които са обхванати от упоменатите дипломи.

След като се увери в притежаването на съответните познания органа или институцията, упоменати в първата алинея, издават удостоверение.

3. Дадена държава-членка може, след като се консултира с Комисията, да освободи от прилагането на настоящата директива превозвачи, опериращи изключително по плавателните водни пътища в рамките на тяхната територия, които не са свързани към мрежата на водните пътища на друга държава-членка. Практически опит, придобит в транспортно предприятие, освободено от прилагането на тези условия, не дава право за предоставянето на удостоверението, упоменато в параграф 2.

Член 4

1. Държавите-членки определят условията, при които дадено транспортно предприятие може, чрез дерогация от член 3, параграф 1, да оперира временно за срок най-много до една година, който период може да бъде удължен с не повече от шест месеца за специални надлежно оправдани случаи, в случай на смърт или на физическа или правна недееспособност на физическото лице, упражняващо професията на превозвач, или на физическото лице, отговарящо на разпоредбите по член 3.

2. Компетентните власти на държавите-членки, обаче, могат, по дерогация, да разрешат в определени специални случаи оперирането на дадено предприятие

от лице, което не отговаря на условието за професионална компетентност, упоменато в член 3, но което е имало поне три години практически опит в ежедневното управление на съответното предприятие.

Член 5

Физически лица, които предоставят доказателство, че преди 1 юли 1990 г. законно са упражнявали в дадена държава-членка професията на превозвач на стоки по вода в националния или международен транспорт, за целите на получаването на удостоверение, упоменато в член 3, параграф 2, следва да бъдат освободени от задължението да доказват, че отговарят на тук упоменатите условия.

Член 6

1. Трябва да бъдат дадени основания за всяко решение, отхвърлящо кандидатура за достъп до професията на превозвач на стоки по вода, взето от компетентните власти на държавата-членка съгласно мерките, предприети на основата на настоящата директива.

2. Държавите-членки трябва да гарантират, че компетентните власти отнемат разрешение за упражняване професията на превозвач на стоки по вода, ако констатируют че условията, изложени в член 3 вече не се спазват, при условие че осигурят, когато е уместно, достатъчно врече за назначаването на заместник.

3. Държавите-членки трябва да гарантират, че физическите лица и предприятия, упоменати в настоящата директива имат възможност да защитават своите интереси чрез подходящи средства по отношение на решенията, упоменати в параграфи 1 и 2.

ГЛАВА III

Взаимно признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация

Член 7

Държавите-членки признават удостоверенията, упоменати във втората алинея от член 3, параграф 2, които са били издадени от друга държава-членка като достатъчно доказателство за професионална компетентност.

Член 8

1. Когато дадена държава-членка налага на своите граждани определени изисквания за добра репутация или избягване на несъстоятелност, тази държава приема за достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави-членки, без това да накърнява параграфи 2 и 3, извлечение от съдебното досие или, ако това не е възможно, еквивалентен документ, издаден от компетентния юридически или административен орган в страната по

произхода на превозвача или на предишно негово установяване, уточняващо че тези условия са били изпълнени.

2. Когато дадена държава налага на своите граждани определени изисквания за добра репутация, а доказателства за това, че тези изисквания са изпълнени не могат да бъдат предоставени посредством документа, упоменат в параграф 1, тази държава приема за достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави-членки удостоверение, издадено от компетентната съдебна или административна власт в държавата по произхода или по предишно установяване, като изрично се посочва, че въпросните изисквания са били изпълнени. Тези удостоверения са свързани със специфични факти, които се считат за релевантни от приемащата държава.

3. Когато документът, изискван в съответствие с параграфи 1 и 2 не е издаден от държавата по произхода или по предишно установяване, този документ може да бъде заменен с клетвена декларация или с тържествена декларация, направена от съответното лице пред компетентна съдебна или административна власт или, когато е уместно, пред нотариус в държавата по произхода или по предишно установяване на това лице; тази власт или нотариус издават удостоверение, потвърждаващо автентичността на клетвената декларация или на тържествената декларация. Декларация по отношение на несъстоятелността може да бъде направена и пред компетентен професионален орган в същата държава.

4. Документите, издадени в съответствие с параграфи 1 и 2 не трябва, при представянето им, да бъдат издадени преди повече от три месеца. Това условие се прилага също така и за декларации, направени в съответствие с параграф 3.

Член 9

1. Когато дадена държава-член наложи определени изисквания за финансовото състояние на своите граждани и когато за доказателство се изисква удостоверение, тази държава счита съответните удостоверения, издадени от банки в държавата по произхода или по предишно установяване, или от други органи, посочени от тази държава, за еквивалентни на удостоверенията, издадени в рамките на нейната територия.

2. Когато дадена държава-членка наложи определени изисквания за финансовото положение на своите граждани и когато доказателство за това, че тези условия не са били изпълнени, не може да бъде представено посредством документа, упоменат в параграф 1, тази държава приема за достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави-членки удостоверение, издадено от компетентен административен орган в държавата по произхода или по предишно установяване, уточняващи че въпросните изисквания са били изпълнени. Тези удостоверения са свързани със специфични факти, които се считат за релевантни от приемащата държава.

Член 10

Членове 7, 8 и 9 се прилагат също така и за граждани на държави-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 са приканени да упражняват в качеството им на заети лица дейностите, упоменати в член 1 от настоящата директива.

ГЛАВА IV

Заклучителни разпоредби

Член 11

1. Държавите-членки трябва да въведат в сила необходимите мерки, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива до 30 юни 1988 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Те трябва да гарантират, че първоначалната проверка на стандартите за компетентност, упоменати в член 3 ще се извърши преди 1 юли 1990 г.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областите, регулирани от настоящата директива.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 9 ноември 1987 година.

За Съвета:

Председател

B. HAAKONSEN

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА ОБЛАСТИТЕ, УПОМЕНАТИ В ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 2, ЗА КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПРЕДСТАВЕНО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ

Познанията, които трябва да бъдат взети предвид за признаване на професионална компетентност трябва да се отнасят поне до областите, изброени по-долу. Последните трябва да бъдат подробно описани и да бъдат дефинирани или одобрени от компетентните национални власти. Предметът трябва да бъде такъв, че да може да бъде възприет от лица, чието ниво на образование е еквивалентно на това, което се достига в края на задължително училищно образование.

А. Области, за които се изискват задоволителни познания в случая на превозвачи, които възнамеряват да извършват единствено национални транспортни дейности.

1. Право

Основите на гражданското и търговско, на социалното и данъчно законодателство, за които се изискват познания за упражняването на професията, по-специално по отношение на:

- договори като цяло,
- договори за превоз, по-специално отговорността на превозвача (естество и ограничения),
- търговски дружества,
- търговски книжа,
- законодателство в областта на труда и социалното осигуряване,
- данъчната система.

2. Търговското и финансово управление на дадено предприятие:

- начини на плащане и финансиране,
- изчисляване на себестойност,

- ценообразуване и условия на превоз,
- търговско счетоводство,
- застраховане,
- фактуриране,
- транспортни агенти.

3. Достъп до пазара:

- разпоредбите, свързани със започването и упражняването на професията,
- чартърни системи,
- транспортни документи.

4. Технически стандарти и технически аспекти на упражняването

- технически характеристики на плавателните съдове,
- изборът на плавателни съдове,
- регистрация,
- дни на забавяне в пристанища и такси за такова забавяне

5. Безопасност

- законовите, подзаконови или административни разпоредби, приложими по отношение на движението по плавателни водни пътища,
- предотвратяване на инциденти и мерки, които трябва да бъдат предприети в случая на инцидент;

Б. Области, за които се изискват познания в случая на превозвачи, които възнамеряват да извършват международни транспортни дейности

- областите, изброени в буква А,
- разпоредби, приложими за водния транспорт между държавите-членки и между Общността и други държави, които не са членки, които произтичат от националното законодателство, стандарти на Общността и международни конвенции и споразумения, по-специално по отношение на чартърните системи и цени, и условията на превоз,
- митнически практики и формалности,

- основни полицейски разпоредби относно движението в държавите-членки.